

и имъ дава животъ и ястіе, и много вещи за да ги удовлетвори.

И. Не сж обаче, мамо, тѣ толкова благополучны, колкото сме ные.

М. Наистинж. сыно: тѣхно-то благополучіе има голѣмж разлижъ отъ наше-то: тѣ сж благополучны само тѣлесно: а ные може да сме благополучни тѣлесно, и по много може да сме благополучни и душевно. И тѣ обаче иматъ доволно благополучіе, и това благополучіе ся вижда, когато смыслимъ колко безчисленны сж: и че повече-то отъ тѣхъ сж здравы и силны и че иматъ доволны вещи за тѣхно-то ястіе и питіе: и че скачатъ въ джбравы-ты, и отъ едно цвѣтіе въ друго ся завивавать, и играѣтъ въ полета-та, и летятъ по въздухъ-тъ, и плувать въ водѣ-тъ, и сж свободны отъ всякаквж грыжъ и досадъ: че не ся боѣтъ отъ смъртъ-тъ, защото не знаѣтъ че ще умрѣтъ: когато смыслимъ всички-ты тыя вещи, можемъ да ся увѣримъ, че придобивать много удовольствіе и радость, и можемъ да познаемъ отъ това, какъ е благоугодно Богу да ирави добро. Но когато ся смыслимъ за мъжи-ты и жены-ты, и дѣца-та, както сме ные, които иматъ души, както ные имаме, и могатъ, както и ные, да ся учатъ, и да ставать добри и благополучни: когато смыслимъ колко чловѣцы живѣѣтъ сега, и колко живѣяхъ преди насъ, и че Богъ създаде всички-ты, и тѣла-та имъ и души-ты имъ, и че има грыжъ за всички-ты, и че же-